

Per Clausen (EL):

I Enhedslisten opfatter vi et forslag om at udarbejde en strategi for afvikling af EU's landbrugsstøtte som en klar erkendelse af, at den der taktik med bare at satse på engang ad åre at få den afviklet, og så går udviklingen med udgangspunkt i markedskræfterne i sin gode gænge, som en forkert strategi.

Vi mener jo også, at det er sådan, at hvis man skal afskaffe landbrugsstøtten i den form, den har nu, så er det jo mange opgaver, der skal løses i den forbindelse. For hr. Jens Kirk har jo ret et eller andet sted. Hvis man bare afvikler landbrugsstøtten i dag og ikke foretager sig noget i forhold til landdistrikterne, i forhold til landbruget, risikerer vi at få en meget uhensigtsmæssig og kedelig udvikling.

Så jeg synes, at det er et meget fornuftigt forslag, der kommer fra Det Radikale Venstre, uden at jeg vil sige, at alt, hvad der står i hver eneste bemærkning, er i overensstemmelse med Enhedslistens politik. Det ville vel også være sært, hvis det var sådan. Men selve ideen med at lave en strategi synes vi er en meget god idé. Og det, som for os ville være et meget afgørende element i det, er også at se, hvordan kan man bruge de midler, der i dag bruges til landbrugsstøtte, til at skabe en fornuftig udvikling i landdistrikterne.

Et eller andet sted synes vi jo ikke, at det er noget godt alternativ i forhold til landbrugsstøtten bare at bruge den til passivitet. Vi mener faktisk, at der er brug for at give støtte til en omlægning af det danske landbrug, hvor der kommer meget mere fokus på natur og miljø, meget mere fokus på økologisk omstilling og meget mere fokus på dyrevelfærd.

Jeg er sådan set helt indforstået med, at det i en periode vil koste penge, koste midler, som skal investeres i den her omlægning. Jeg tror så også, at der bare på den lidt halvlange sigt ville være en fornuftig økonomisk gevinst, som man kunne få ud af det – i hvert fald en miljømæssig gevinst.

Og det er jo der, hvor diskussionen om den frivillige modulation kommer på banen, fordi når hr. Jens Kirk og hr. Allan Niebuhr beskriver det, får man indtrykket af, at vi er en samlet front af oppositionspartier, der vil frastjæle det danske landbrug deres retmæssige ejendom, nemlig adgangen til de her støttemidler, og så bruge dem til tant og fjas.

Jeg kan ikke afvise, at der er nogen, der har det synspunkt, selv om jeg ikke har hørt det så-

dan for alvor. Men i Enhedslisten er vores grundsynspunkt faktisk, at det, der er det dumme, er, at vi ikke bruger muligheden for at omlægge en del af det, der i dag går til landbruget, til at skabe den udvikling i landdistrikterne og i det danske landbrug, som man jo da ved højtidelige lejligheder i hvert fald er lidt enige om retningslinjerne for.

Det er derfor, jeg synes, at det er så kedeligt, at vi ikke kunne få en diskussion om den frivillige modulation, der tog udgangspunkt i, at vi måske godt kunne erkende, at de midler, som var afsat til landbrugsstøtte, også skulle gå til udvikling og forandring af landbruget, men så kunne vi så være enige om, at vi brugte dem for at komme et sted hen, hvor vi ønskede at komme hen, i stedet for at give en meget, meget blind støtte.

Så det er sådan set med udgangspunkt i de synspunkter, at vi i Enhedslisten synes, at det at få en strategi, som både baserer sig på, hvad det er, vi skal gøre her i Danmark for at sikre os, at vi får en fornuftig udvikling i landdistrikterne i forbindelse med, at vi afvikler EU's landbrugsstøtte, og også udvikler nogle svar på, hvad det er, der skal til i andre europæiske lande. For det er da indlysende, at hvis man i nogle europæiske lande kan konstatere, at en direkte afvikling af landbrugsstøtten vil føre til meget, meget store sociale problemer, så bliver man jo nødt til at forholde sig til det og være med til at løse de problemer. Og der må man sige, at med de midler, der er afsat til landbrugsstøtte, er der også gode muligheder for det.

For jeg mener da helt bestemt, at spørgsmålet om landbrugsstøtten ikke kun har en national synsvinkel. Det handler også om at have nogle løsninger på eller nogle modeller for, hvordan man kan sikre en fornuftig udvikling, også i landdistrikter i andre dele af EU, og så i sidste instans selvfølgelig sørge for, at man indretter EU-systemet på en sådan måde, at det ikke virker direkte nedbrydende på mulighederne for at udvikle landbrugsproduktion og landbrugseksport i tredjeverdenslande.

Så selv om der sikkert kan udspinde sig en livlig debat, når vi kommer dertil, om, hvad strategien skal gå ud på, så synes vi faktisk i Enhedslisten, at det er en meget god idé at diskutere en sådan strategi.

Når der så er et politisk område, hvor der er en lille kurre på tråden mellem de traditionelt EU-venlige partier, vil vi selvfølgelig benytte lejligheden til også der at komme til at diskutere